

עmesh"מ 6813/11/13 - אביגיל זרביב נגד נציבות שירות המדינה - חיפה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעוריהם פליליים

עmesh"מ 6813-11-13 מדינת ישראל נ' זרביב
עmesh"מ 10535-11-13 זרביב נ' נציבות שירות המדינה - חיפה

כב' השופט הבכיר אמןון כהן
אביגיל זרביב ע"י ב"כ עו"ד אדם פיש, עו"ד גיורא אדרת,
עו"ד מيري צץ

נציבות שירות המדינה - חיפה ע"י ב"כ עו"ד מאורaben חן

נגד

פסק דין

בפני שני ערעוריהם, אשר הדיון בהם אוחד.

בעmesh"מ 6813-11-13, הגישה המדינה ערעור על גזר דיןו של בית הדין למשמעות של עובדי המדינה בירושלים. מאידך, בעmesh"מ 10535-11-13, הגישה הגב' אביגיל זרביב (להלן: "גב' זרביב"), הودעת ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין של בית הדין למשמעות.

הרקע לערעור הינו, פסק דיןו של בית הדין המשמעתי של עובדי המדינה בירושלים מיום 3.7.13, אשר הרשיע את גב' זרביב בחלק מהטענות שיויחסו לה בקובלנה.

ביום 7.10.13 גזר בית הדין המשמעתי את דינה של גב' זרביב.

גב' זרביב שימשה כיוצת המשפטית של רשות החברות הממשלתיות כ-16 שנה.

בהכרעת דין ארוכה ומונפקת היטב, שהשתרעה על פני 67 עמודים, הורשעה גב' זרביב בכך שנגנה לפנות אל מזכירותיה בביטויים שאינם הולמים עובד מדינה, תוך שהיא מכנה אותו בכינוי גנאי, צועקת עליהם, מדברת אליהן בביטחון, גם בנסיבות עובדים אחרים. בית הדין קבע, כי כינוי הגנאי הופנו כלפי המזכירות לי הרוש וסיגל אלמקאים, וכללו ביטויים כמו: "טיפשה", "مفגרת", "מטומטמת".

בית הדין זיכה את הגב' זרביב מהעבירה של השရית אוירה של פחד וטרור שיוחסה לה באישום הראשון וכן נמנע

עמוד 1

מלהרשיע את הגב' זרביב בגין שתיים מהאמרות שיויחסו לה כלפי המזיכירות סיגל אלמקאים ודורית ממן.

בנוספ', הרשע בית הדין את הגב' זרביב באישום השני בניצול לרעה של העובדות הכספיות לה לצרכים פרטיים, בגין הקולדות מסמכים ותשלום חשבונות.

באישום השלישי הרשע בית הדין את הגב' זרביב בכך, שקיבלה אישורי חניה במשך שניםיים, לצרכיה הפרטיים מהחברה לפיתוח הרובע היהודי, תוך ניצול מעמדה כיוצת המשפטית של רשות החברות ותוך שהוא עצמה בנגדו אינטנסיבים.

בגזר דין שהשתרע על פני 21 עמודים, החליט בית הדין להטיל על הגב' זרביב את אמצעי המשמעת הבאים:

- א. נזיפה חמורה.
- ב. העברה לאלאר מתפקידה כיוצת המשפטית של רשות החברות (נקבע, כי הגב' זרביב תועבר מהתפקיד האמור לכל תפקיד אחר בשירות המשפט ההולם את CISORIA וניסינה).
- ג. הורדה בדרגה אחת במשך שניםיים.
- ד. פסילה לכל תפקיד ניהולו במשך שניםיים (הגב' זרביב תיפסל לכל תפקיד ניהול ניהול שיש בו אחריות על צוות עובדים במשך שניםיים).

מכאן, כאמור, שני הערעורים שבפנינו, כאשר המדינה מבקשת להחמיר בעונש ואילו הגב' זרביב מבקשת לזכותה מהעבירות בהן הורשה ולחילופין להקל בעונשה.

לאחר ששמעתי בארכיות את טיעוני בא' כוחה של הגב' זרביב, נערתו בא' כוחה להצעתי ויתרו על טענותיהם לעניין הכרעת הדין.

בנסיבות אלה, עלי לדון בטענות הצדדים לעניין העונש.

המדינה ביקשה לגזר על הגב' זרביב נזיפה חמורה; פיטורין לאלאר תוך תשלום פיצוי פיטורין; הפקעת משכורת קבועה; פסילה לצמצמות לכל תפקיד ממשרד האוצר; פסילה ממילוי כל תפקיד ניהול במשך 10 שנים; ופסילה לשירות המדינה במשך 5 שנים.

המדינה טענה להעדר הלימה בין חומרת המעשים בהן הורשה גב' זרביב לבין העונש שהוטל עליה וכי אין בגזר דין משומם הרתעה מספקת וזאת גם בשים לב למעמדה הבכיר של הגב' זרביב ולפגיעה שנגרמה לעובדות הכספיות לה.

מайдך, טענו באי כוחה של הגב' זרביב, כי בית הדין למשמעת לא נתן משקל ראוי לנשיבותה האישיות של גב' זרביב ובמיוחד לא נתן משקל לעובדה, כי מהעבירות בהן הורשעה הגב' זרביב נעדר אלמנט השחיתות האישית.

יצוין, כי בית הדין למשמעת קבע בגזר דיןו, כי למרות חומרת העבירות, "אנו נמנעים מלהגדיר את מעשה של הנאשמת **כמעשי שחיתות**, הגם שהשתמשה בכוח משרתה לצורך קבלת טובות הנאה מסוגים שונים ושלא **דין**".

גם בא כוח המדינה בטיעונו לפני הסתלים, כי אין מדובר בשחיתות אישית.

בנוסף, טענו באי כוחה של הגב' זרביב, כי בית הדין למשמעת לא נתן משקל מספיק לפועלה וلتרומותה הציבורית בשניה הארוכות בהן מלאה את תפקידה "**במסירות ובהצלחה**" (יצוין, כי בעניין זה הוצגו בפני בית הדין למשמעת המלצות רבות וחמות ביוטר על עובודתה המסורה רבת השנים של הגב' זרביב. להמלצות אלה היו שותפים גם עובדים ברשות החברות וגם שרים בכירים).

טענה נוספת הייתה, כי הגב' זרביב הושעתה מעבודתה לתקופה של למעלה משנה וחצי, בעיקר בהתבסס על האיסום החמור יותר בגין השלטת פחד ואימה ובסופו של יום, זוכתה מעבירה זו.

בית הדין למשמעת קבע, בין היתר, שאיננו מקבל את הטענה שמדובר באדםמושחת חסר עקבות מוסריות והוסיף "שמחמת לחץ העבודה בהם הייתה נתונה ועל רקע רצונה לעמוד **במשימות הדחופות בכל מחיר**, ובהתאם נתונה באי שקט תמידי שאפיין אותה, לקתה הנאשמת בליך מאורות שטשש לה את הקו בין האסור למותר **ביחסו העבודה עם הכלפויים לה, ובקשריה עם הגוף ששיחרו לפתחה**" (עמ' 16 לגזר הדין).

בנוסף, נטען, כי גב' זרביב היא אם חד הורית לילדים בגילאי 13 ו-23 וכי נוכחה הרפואית עומדת על 71% בגין פגיעה קשה שנפצעה בילדותה לאחר שעולתה על מוקש.

ambilי להמעט בחומרת העבירות. נתן אחד, סותר את טענות המדינה בעניין זה.

כפי שנקבע, מדובר בעבירות שבוצעו במשך תקופה ארוכה המשתרעת על לא פחות מ-10 שנים. נשאלת השאלה, היכן היו ראשי מערכת רשות החברות כל הזמן ומדוע לא פעלו בעניין? מהחומר שהוצג בפני עצמה, לפחות לכארה, כי התנהלותה של הגב' זרביב (פחות בחלוקת) הייתה ידועה ברשות החברות, אך, דבר לא נעשה בעניין עד לאחרונה.

נשאלת השאלה, אם מדובר בעבירות כה חמורות, מדוע שתקו הגורמים המוסמכים ברשות החברות ולא פעלו בנושא?

לשאלתי בעניין זה, השיב בא כוח המדינה כדלקמן:

עמוד 3

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

"אני מקבל את הערתת אדוני, זה שאנשים ידעו ברשות החברות, ידעו ולא עשו, לא אומר שגם אנחנו לא צריכים לעשות כלום...".

ציוון, כי בית הדין למשמעות קבוע, כי לא מצא תשתיית ראייתית מספקת לטענת הגב' זרביב, לפיה הצדדים שננקטו נגדה באו רק משום העובדה שחברה צעדיהם של גורמים פוליטיים.

לענין החניה ברובע היהודי, הוכח בבירור, כי הגב' זרביב הייתה זכאית לתו חניה בהיותה נכה, וכך כן, יכולה הייתה לקבל אישור חניה באמצעות המשפחה אליה היה בנה מוזמן, דבר שהוא חוקי ומוקובל ברובע היהודי.

בית הדין למשמעות, אשר שמע את העדים והתרשם גם מהגב' זרביב, החליט, בסופו של יום, כי נקיטתה באמצעות של פיטוריון "**יהא בלתי מידתי**" ועמדתו נראית לי.

גם אם, לכואורה, העונש שהוטל על הגב' זרביב נראה מקל במידה מסוימת, אין מדובר בעונש חריג המצדיק התערבות ערכת ערעור.

בא כוח המדינה טען, כי בהוספת רכיב של פיטוריון לגזר הדין יהא משום אלמנט הרתעה והעברת מסר חד משמעות לציבור עובדי המדינה ואולם, מבלתי להביע עמדת בעניין, רשאית המדינה, שלא להאריך את החוזה עם הגב' זרביב.

גב' זרביב מעסיקת בחוזה אישי, חוות בכירים, אשר תוקפו הסתיים. בנסיבות אלה, רשאית המדינה שלא להאריך את החוזה עם הגב' זרביב.

בעניין זה מקובלת עלי עמדתה של המדינה, שאין בגזר דין של בית הדין למשמעות משום מתן הכשר להארכת החוזה אשר הסתיים. במידה הצורך, אני קובע, כי הגורמים המוסמכים רשאים שלא להאריך לגב' זרביב את חוזה העסקתה, גם לאחר מתן גזר דין. אציין, כי אין בהחלט זו משום הבעת דעתו לגופו של עניין.

בנוסף, אני דוחה את בקשה באו כוחה של הגב' זרביב בעניין בקשהם שמועד הפשילה יחל ממועד ההשעה.

בכפוף להערכותי, כאמור, אני דוחה את שני הערעורים.

העתק פסק דין ישלח לצדים.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ד, 16 נואר 2014, בהעדר הצדדים.